

Morgenpost paa en Tid, hvor de, inden Landboerne komme ind, og Forretningerne begynde, kunde læse og besvare den. En af de Delegerede fra Lolland ved de Lolland-falsterke Baners Generalforsamling oplyste, at de nu faae Morgenposten i Næstved et Par Timer senere end den Gang, de havde de gamle Diligencer. Et saadant Forhold er dog tilstrækkelig talende og maatte kunne bevirke en Forandring, hvis man i det Hele taget interesserede sig for disse Ting. Den sidste Forandring i Jartplanen har yderligere forværret disse i Forveien ret ugunstige Forhold. 42 Minutters Ophold i Nykjøbing baade for Kjøbenhavnertoget om Morgen og Næstvedtoget Kl. 1,25 er en ret følelig og ubehagelig Forsinkelser for den i Forveien paa ingen Maade mønsterværdige Trafik paa disse Baner.

Endnu vil jeg gjøre en Henstilling, og det er den, at saafremt man ikke vil sætte noget Morgentog i Gang fra Næstved øst paa, vilde der allerede være vundet Noget, hvis man vilde lade det Aftentog, der altsaa skal staa i Forbindelse med Kjøbenhavn — rigtignok paa den Maade, at de Folk, der skulle med, skulle ligge over i Nykjøbing — afgaa noget senere. Det afgaar Kl. 7, og naar Posten med Morgentoget fra Kjøbenhavn først kommer til Næstved Kl. ca. 3¹/₂, er der, naar der ellers er en nogenlunde travl Dag, kun meget daarlig Veilighed til at faae denne Post læst og besvaret saaledes, at Svarene kunne komme med Aftentoget Kl. 7. Der vilde allerede være noget vundet, hvis dette Tog først afgik Kl. 8 eller 8¹/₂, og der vilde ligeledes være Noget vundet for Persontrafikken, idet Folk, der maa spille en forholdsvis lang Tid paa en Rejse fra Næstved og Maribo til Kjøbenhavn, i alt Fald vilde kunne slippe en Time eller halvanden billigere. Der kunde endnu være Et og Andet at anføre; men jeg frygter for at trætte Thinget med Enkeltheder og skal derfor kun henstille til den ærede Minister og det Udvalg, der formodentlig vil blive nedsat, at tage disse Forhold under velvillig Overveielse og se i det Mindste at faae de Forandringer gennemførte, som kunne gennemføres uden nogen væsentligere Udgift paa Jernbanens Budget.

Bjornbak: Da det jo nu lader, som om man kan tilendebringe første Behandling i Dag, skal jeg ikke komme meget langt ind paa Enkelthederne. Det er ganske vist et specielt Spørgsmaal, jeg her agter at komme ind paa; men jeg tror dog, at det har noget mere almindelig Interesse, derfor haaber jeg, at man vil undskylde, at jeg opholder Thing-

get et Dieblit med de Bemærkninger, jeg vil gjøre. Det er et Spørgsmaal, som vedrører Jernbanevæsenet. En af de foregaaende Taler henlede de Opmærksomheden paa, at skjøndt man havde indskrænket Driften meget betydeligt, var der dog ikke vundet noget Synderligt med Hensyn til Overskudet ved Driften af Banerne, og man ventte jo, saavidt man kan skjøne fra Oplysningerne i Ummærkningerne, ikke i det kommende Finantsaar at faae nogen væsentlig større Indtægt af Jernbanerne end den, man allerede har haft. Vi staa altsaa her overfor et Væsen af en ganske mærkelig Natur. Men det er ikke alene det finansielle Resultat, som er mærkeligt ved disse Baner. En af Grundene til, at Resultatet af Jernbanerne er saa daarligt, er jo aabenbart dette, at man paa enkelte Steder af Jernbaneforvaltningen er aldeles overlæstet med unyttigt Personale, som tærer meget store Lønninger. Naar man forlanger disse mange Embedsmænd, saa forlanger man i Reglen meget store Lønninger til dem, særlig da til de overordnede Embedsmænd, idet man siger, at de overordnede Embedsmænd have saa overordentlig Meget at bestille, at det maa tage en Mands hele og fulde Tid at bestride, og derfor maa man yde dem en meget betydelig Løn. Det kan jo nok være, at det i sin Almindelighed er rigtigt, at man lige overfor de Overordnede, naar man vil forlange, at man skal have særlig dygtige Folk, ogsaa maa yde temmelig betydelige Gager, for at de ikke skulle søge over i praktisk Virksomhed; men dette kan dog ved Jernbanebestyrelsen antage ret mærkelige Former, og det er en af disse Former, som jeg vil paapege og omtale en lille Smule. Den forrige Generaldirektør ved Statsbanerne, altsaa den første Generaldirektør, som vore Statsbaner have haft, er jo, som bekendt, afgaaet ved Døden, og der er jo ingen Tvivl om, at man mente og vilde paastaa, at Generaldirektørembedet maatte være overordentlig høit lønnet, fordi det var et Embede, som tog en Mands hele og fulde Arbeidskraft, saa at der ikke var Tale om, at han kunde vie sig til nogetsomhelst Andet. Smid- lertid vil man se, at den ny Generaldirektør, som er bleven ansat, er af en saadan Bestafenhed, at han kan røgte to Gjerninger, om hvilké man har paastaaet, at de hver for sig kunde optage en Mands hele og fulde Arbejde. Saavidt jeg er rigtig underrettet, er Forholdet nemlig saaledes, at den nuværende Generaldirektør forener Bestillingen som Generaldirektør med sin tidligere Stilling i Jernbanens Tjeneste. Den tidligere Stilling, han indtog i Jernbanernes Tjeneste, var en overordentlig indbringende Forretning, idet